

Quê nhà, khi nhìn lại

Tác Giả: Bích Huyền

Thứ Sáu, 23 Tháng 4 Năm 2010 14:29

Quê h<u>ng là nh<u>ng đ<u>nh nh<u> t, gi<u>n đ<u> trong đ<u>nh hàng ngày khi x<u>a,

nay tr<u> thành nh<u>ng k<u> ni<u> m trân quý nh<u> t trong đ<u>nh tha h<u>ng...

Hình: [photos.com](https://www.photos.com)

Ng<u> i vi<u> t l<u> i c<u> m xúc c<u> a mình v<u> nh<u>ng ngày tháng cũ khi có đ<u> p tr<u> v<u> ngôi nhà x<u>a... Mà l<u> thay, trái tim c<u> a m<u> t ng<u> i đã toan v<u> già nh<u> tá n còn đ<u> y nh<u>ng c<u> m xúc nóng h<u> i c<u> a th<u> i y khi nh<u> l<u> i...

Khi xe đ<u>ng l<u> i b<u> tá đ<u>ng t<u> n ng<u> n tr<u> c d<u> c<u> xá ngày cũ c<u> a gia đình mình, trái tim tá nh<u> đ<u> p nh<u> p th<u>ng th<u> t r<u> i b<u> i. Cái c<u> u thang lên d<u> l<u> u trên c<u> xá v<u> i tay v<u> n tròn bóng l<u> i là ch<u> c<u> u tu<u> t cho tá m<u> i khi di chuy<u> n lên xu<u>ng. Tá s<u> l<u> i cái tay v<u> n nh<u> n bóng này nh<u> th<u> y l<u> i hình <u> nh con bé sún răng là tá ngày đó...

Lên c<u> u thang r<u> ph<u> i, tá h<u> i h<u> p đ<u> nhìn l<u> i ngôi nhà c<u> a mình n<u> m g<u> n cu<u> i d<u> ph<u> . Đ<u>ng <u> hành lang ngó qua bên kia đ<u>ng cách m<u> t công viên là ngôi nhà th<u> chính toà, có cái gác chuông b<u>ng hình t<u>ng điều kh<u> c th<u> t ngh<u> thu<u> t... Nh<u> v<u> n nghe đâu đây ti<u>ng chuông đ<u> gi<u> c giã c<u> a bu<u> i l<u> chi<u> u năm cũ...

Quê nhà, khi nhìn lại

Tác Giả: Bích Huyền

Thứ Sáu, 23 Tháng 4 Năm 2010 14:29

“Ngày ấy đã xa

Tôi còn nghe ngân vang trong trí nhớ

Tiếng chuông cửa ngôi giáo đường

Rót dần thành không...”

Khi gõ cửa xin phép gõ cửa trong nhà để vào thăm hỏi, tôi để cửa biệt ngôi nhà cũ của tôi bây giờ phân cho nhà tiếp thu trú ngụ, mọi gia đình đều có một không gian riêng của họ trong từng phòng ở trong căn nhà, nên họ cũng chăm chút sửa sang lại cho riêng từng một của mình thôi, vì thế quang cảnh chung của ngôi nhà không gì thay đổi.

Tên bác trưởng nhà còn lại chèo vạt đóng đinh treo như hình chữ X của gia đình, đèn cái lan can cũ kê một vài thanh song chắn, khung cửa sổ hình chữ nhật thùy nong buồm, cánh cửa cái xiêu vẹo, nhìn xuống bông vàng trắng... Khi đưa tay sờ lên song sắt của cửa ngôi nhà cũ thì thấy, tại tôi vẫn còn nghe tiếng róc rách của đám bùn hàng xóm rơi ra ngoài cửa, nghe ng đàn bịt lại của đàn một thêm thuở vì tôi đang bận nhốt nhà, bận mở khóa trái cửa đi chợ... Hành lang nhỏ hẹp của dãy cửa là sân chơi của chúng tôi. Đám trẻ của chúng tôi rủ nhau đi, hò hét bày trò chơi, đánh đu, nhẩy lò cò, chơi trò đóng tuồng hát ca nhạc, đóng kịch... Trí tưởng tượng của trẻ thơ thật phong phú.

Tuổi thơ của chúng tôi thì không hề biệt biệt hiềm và cảnh tranh. Chúng tôi vui chơi với nhau trong tình bạn bè lại xóm thân thiết, biết hoàn cảnh gia đình của nhau. Dù nhà tôi thuở trước nghèo nhứt cửa xá công chức đường Phạm Hồng Thái bằng gì...

Bao nhiêu năm không có dịp trở lại quê nhà cũ... giờ trở lại để ngắm nhìn ngôi nhà xưa mà nhìn chung không hề thay đổi. Chỉ để ngắm một chút nhìn ngắm ngôi nhà cũ, mà tôi nhớ thấy lại quá nhiều điều của từng ngày nhàn nhàn chìm khuất. Quá khứ của mọi năm ngày đó lại trôi chầm chầm qua trí nhớ.

“Ai quên đi cảnh nhàn ngày xưa xưa đó

Những ngày xanh nắng nhàn nhàn hoa

Muôn đời mãi mãi thì t tha

Êm đềm khi niềm còn ghi không mờ”

Tôi nhớ thấy lại đáng ba tôi mới sáng sớm bên ly cafe để báo trước khi đi làm. Thấy anh

Quê nhà, khi nhìn lại

Tác Giả: Bích Huyền

Thứ Sáu, 23 Tháng 4 Năm 2010 14:29

---

ch em chúng tôi quây qu n tr c n i c m đ u v i c c đ ng th m chia ph n đ ăn sáng tr c khi đi h c... Th y ngôi tr ng Trung h c có tên là Ph ng S , có tôi bé lo t cho t trong chi c áo dài tr ng dài th m th t... Th y l i m tôi sáng nào cũng m c áo dài xách gi đi b ra ch , khi tr v ng i trên chuy n xe l i v i cái gi nhi u rau ít th t cá. Nh m i sáng th c đ y s m đi l mà v a đi v a ng g c b m c c đ u th t đầu...

Tr v Sài Gòn, tôi g p l i ông b n cũ ngày x a th i niên thi u. Bây gi chúng tôi, đ u v t ng ng c a tri thiên m nh, mái tóc ch m b c, g p nhau k l trong ti ng c i mà m t l i long lanh... nh c hai ti ng “h i đó” mà sao êm đ m nghe gi ng nh l i má k chuy n đ i x a...

Quê nhà... B n bè th i th u và nh ng k ni m tu i th mãi mãi là m t hình nh cô đ ng l p lánh th t tinh khôi trong trí nh còn l i c a tôi bây gi ...

* Tr v mái nhà

Nh tìm v k ni m tháng năm x a

th i th u

D i b u tr i tháng sáu

L i c rêu phong còn in đ u gót chân son

(Tr n Th Lai H ng)